



ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารระบบสารสนเทศ
ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู

The Relationship between Information Technology Competency and Management
Information Technology of Administrators the Secondary School of Nongbualampu

อนุชา พลสุด^{1*} และ ประยุทธ์ ชูสอน²

Anucha ponsut^{1*} and Prayuth Chusorn²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Master of Education Program in Educational Administration, Faculty of Education, Khon Kaen University

²อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Lecturer, Educational Administration Program, Faculty of Education, Khon Kaen University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา
โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู 2) เพื่อศึกษาระดับการบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา
โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาและ
การบริหารระบบสารสนเทศ โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตจังหวัดหนองบัวลำภูโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive
Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษา 21 แห่ง จำนวน 672 คน จำนวน 271 คน
ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง .96
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความ
สัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตจังหวัดหนองบัวลำภู
โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหา
น้อย ดังนี้ ด้านสมรรถนะด้านความรู้ ด้านสมรรถนะด้านเจตคติ และ ด้านสมรรถนะด้านทักษะ

การบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตจังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวม
อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้
ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านการนำไปใช้ ด้านการประมวลผล และด้านผลผลิตสารสนเทศ

*Corresponding author Mobile: +66 (0) 958464875

Email address: dekborde2@gmail.com

สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู และการบริหารระบบสารสนเทศ ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในเขตมัธยมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภูมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดย มีค่าความสัมพันธ์กันทางบวก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู มีความสัมพันธ์กันทางบวกสูงทุกคู่และการบริหารระบบสารสนเทศ ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน

คำสำคัญ: สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ, การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ, ความสัมพันธ์

Abstract

The Purpose of this research being as follow 1) To study the information technology competency of administrators under the secondary school of Nongbualampu province 2) To study the management information technology of administrators under the secondary school of Nongbualampu province. 3) To study the relationship between information technology competency and management information technology of administrators under the secondary school of Nongbualampu province. This is a descriptive research. The population of this research being included 672 teachers from 21 schools who are under The secondary school of Nongbualampu province. Sampling Group remained 271 person While were selected by a Stratified Sampling technique. The research instrument was a five level-rating scale questionnaire with coefficient reliability at .96. The obtained data was analyzed by the computer package program for frequency, percentage, mean, standard deviation and the relationship between variables by using Peason's product – moment Correation coefficient.

Findings:

1. The information technology competency of administrators under the secondary school of Nongbualampu province. The overall high level Considering each side it was found that the high level for tree side, ranking from the highest to the lowest : knowledge attitude and skills capacity.

2. The management information technology of administrators under the secondary school of Nongbualampu province. It was hight level in overall , ranking from the highest to the lowest as input, feedback, process and output.

3. The relationship between information technology competency and management information technology of administrators under the secondary school of Nongbualampu province. The relationship between the level of statistical significance. 01 By having the relationship in a positive way. or are related in the same direction. When considering each side found that the relationship between information technology competency and management information technology of administrators under the secondary school of Nongbualampu province are the high positive relationship between every couple and the management information technology of administrators under the secondary school of Nongbualampu province are the relationship between the level of statistical significance. 01

Keywords: Information Technology Competency, Management Information Technology, Relationship

บทนำ

ปัจจุบันอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ ได้ส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปมาจาก คนไทยมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้กว้างขวางขึ้นถือเป็นทางเลือกที่ให้กับบุคคลได้เรียนรู้จากหลายช่องทางและหลายรูปแบบสามารถยืดหยุ่นทั้งเวลาและสถานที่ ตลอดจนสามารถรับรู้ข้อมูลได้อย่างต่อเนื่องตามความสนใจในขณะเดียวกันสังคมยุคที่ เต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสารยิ่งส่งเสริม กระตุ้นทำให้คนต้องคิด วิเคราะห์ แยกแยะ มีวิจารณญาณ และมีการตัดสินใจที่รวดเร็ว แก่บุคคลในสังคมอันนำไปสู่ปฏิรูปการศึกษา ถือว่าคุณภาพของการจัดการศึกษาเป็นตัวบ่งชี้สำคัญประการหนึ่ง ภายใต้สภาพสังคมที่มีความซับซ้อนหลากหลาย สำหรับความพร้อมในการเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 (สำนักบริหารงานมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2555)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (หมวด 9) ว่าด้วยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กำหนดให้รัฐต้องจัดโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ช่องทางและสื่อโทรคมนาคมเพื่อการศึกษา และต้องจัดให้มีโครงสร้างและหน่วยงานเฉพาะเพื่อรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา นอกจากนี้ยังต้องส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษาตลอดทั้งประชาชนให้มีความสามารถในการผลิตการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

นโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน ระบุไว้ว่า การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ให้ทันสมัยได้ดำเนินแผนงานและโครงการในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา จะต้องพิจารณาถึงความพร้อมและความเหมาะสมกับหลักสูตรและระดับการเรียนการสอน ความคุ้มค่า ความจำเป็นในการลดอุปสรรคและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ สนับสนุนการเรียนการสอนอย่างเต็มรูปแบบ นอกจากนี้ต้องสามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและบูรณาการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เครือข่ายต่างๆ เชื่อมโยงกับสถิติข้อมูลทางการศึกษา และประมวลผลข้อมูล

ที่จำเป็นสำหรับใช้ประกอบการตัดสินใจในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559)

เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในความเป็นอยู่ของคนเราอย่างเลี่ยงไม่ได้ การดำรงชีวิต ของมนุษย์มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ จึงกล่าวได้ว่า หากมนุษย์ ไม่มีความรู้ และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จะมีข้อจำกัดในการดำรงชีวิตหลายๆ อย่าง ไม่อาจดำรงชีวิตอย่างปกติสุขได้ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2554) จากการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (2552 - 2561) มีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการศึกษาตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ แนวทางหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ คือ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มาจัดการศึกษาทั้งแบบในระบบ นอก ระบบ และตามอัธยาศัยอย่างเต็มศักยภาพ (ขวลิต เกิดทิพย์, 2550)

สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT Competency) เป็นสิ่งที่มนุษย์ในยุคนี้ต้องมี เพราะเป็นทักษะเบื้องต้นในการดำรงชีวิต โดยไม่จำเป็นต้องรู้ลึกว่าอุปกรณ์ ICT ทำงานอย่างไร มีสถาปัตยกรรมแบบไหน แต่ให้รู้และมีทักษะการใช้เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ในสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันได้ (ยีน ภูววรรณ, 2555) โดยหน้าที่การบริหารโรงเรียนจะต้องพัฒนางาน 4 งาน คือ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) ผู้บริหารในฐานะผู้นำองค์กรย่อมเป็นผู้ที่สำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนนโยบายต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ทุกฝ่ายต้องการให้เกิดขึ้น (อาภรณ์ สุขสวัสดิ์, 2553) นอกจากนี้ ผู้บริหารควรมีหลักการและแนวคิดทางการบริหารการศึกษา ตลอดจนการใช้กระบวนการบริหารการศึกษาที่เหมาะสมเพื่อให้การจัดการบริหารสถานศึกษามีประสิทธิภาพ ดังนั้น สมรรถนะจึงเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรม การบริหารที่มีความสำคัญยิ่งในการบริหารเพราะเป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพของการบริหารได้ว่า ผู้บริหารมีความสามารถหรือมีสมรรถนะในการบริหาร

มากนักน้อยเพียงใด การบริหารงานของสถานศึกษาจะเกิดประสิทธิผลหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับสมรรถนะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสำคัญ

ปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีถือเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานทุกระดับแต่การดำเนินการเกี่ยวกับระบบสารสนเทศดังกล่าวยังประสบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารและกระบวนการดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการในสถานศึกษา (เชมนิง ปรีเปรม, 2554) การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐยังไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากมีอุปสรรคทั้งด้านการพัฒนาระบบข้อมูล การพัฒนาบุคลากร และการปรับปรุงการบริหารและการบริการของภาครัฐ ปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จประการหนึ่งคือข้าราชการระดับสูง หรือกลุ่มผู้บริหารผู้ซึ่งมีอำนาจตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ขององค์กร (แสงวีสูงรัมย์, 2549)

ดังนั้น ผู้บริหารไม่อาจหลีกเลี่ยงกระแสอิทธิพลของเทคโนโลยีดังกล่าวได้และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมีความรู้ ทักษะและเจตคติ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงตามสภาพของสังคมในปัจจุบัน ซึ่งทุกองค์กรจะต้องนำเทคโนโลยีไปใช้ในการบริหารสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสนับสนุนส่งเสริม ผู้บริหารสถานศึกษาให้มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นการสนับสนุนให้เกิดการบริหารระบบสารสนเทศ อันจะส่งผลต่อการบริการด้านการศึกษา เพื่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาของนักเรียนอีกด้วย

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้เกิดอุปสรรคกับการบริหารงานด้านระบบสารสนเทศ ซึ่งการบริหารระบบสารสนเทศมีความสำคัญในการพัฒนาองค์กรอย่างยิ่ง จากเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบสารสนเทศ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการทำวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภูทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศ

ที่เหมาะสมสำหรับโรงเรียนเพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาการบริหารงานและคุณภาพในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู
2. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร สถานศึกษาที่และการบริหารระบบสารสนเทศโรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ครูผู้สอน จำนวน 347 คน ในสถานศึกษา ในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 21 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างจำนวน (Sample Size) โดยใช้ตาราง เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำแนกตามโรงเรียนโดยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างครู จำนวน 271 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านเจตคติ

2.2 การบริหารระบบสารสนเทศมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (Input) การประมวลผล (Process) ผลผลิต สารสนเทศ (Output) และการนำไปใช้ (Feedback)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 3 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติ คือ แบบสอบถาม มี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นการสำรวจข้อมูลแบบตรวจสอบ (Checklist) รายการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาและการบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ และ 3) ด้านเจตคติ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่าความเที่ยง .96

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านปัจจัยนำเข้า 2) ด้านการประมวลผล 3) ด้านผลผลิตสารสนเทศและ 4) ด้านการนำไปใช้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่าความเที่ยง .96

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตจังหวัดหนองบัวลำภู

สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตจังหวัดหนองบัวลำภูโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านสมรรถนะด้านความรู้

ด้านสมรรถนะด้านเจตคติ และ ด้านสมรรถนะด้านทักษะ ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวม

สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1. ด้านความรู้	3.63	0.88	มาก
2. ด้านทักษะ	3.55	0.92	มาก
3. ด้านเจตคติ	3.59	0.97	มาก
รวม	3.59	0.92	มาก

2. ผลการศึกษาด้านการบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตจังหวัดหนองบัวลำภู

การบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตจังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการนำไปใช้ ด้านการประมวลผล ด้านผลผลิตสารสนเทศ และด้านปัจจัยนำเข้า ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 การบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตจังหวัดหนองบัวลำภู

การบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการนำไปใช้	3.71	0.93	มาก
2. ด้านการประมวลผล	3.68	0.92	มาก
3. ด้านผลผลิตสารสนเทศ	3.59	0.92	มาก
4. ด้านการนำไปใช้	3.37	0.91	มาก
รวม	4.30	0.92	มาก

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตจังหวัดหนองบัวลำภู

เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient) นำมาวิเคราะห์โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู และการบริหารระบบสารสนเทศ ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์กันทางบวก หรือมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู มีความสัมพันธ์กันทางบวกสูงทุกคู่ และการบริหารระบบสารสนเทศ ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู ตามเกณฑ์การแปลความหมายของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Cohen (Runyon and Other, 1996 : 238 อ้างอิงมาจาก Cohen, 1988) มีความสัมพันธ์ในระดับมากและมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน

โดยคู่ของตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์มากที่สุด คือ สมรรถนะด้านเจตคติ มีความสัมพันธ์กับการบริหารระบบสารสนเทศโดยรวมมากที่สุด ($r_{xy} = 0.780$) รองลงมา คือ สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านเจตคติ กับการบริหารระบบสารสนเทศด้านการประมวลผล ($r_{xy} = 0.754$) ส่วนคู่ของตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ สมรรถนะด้านความรู้กับการบริหารสารสนเทศด้านปัจจัยนำเข้า ($r_{xy} = 0.533$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตจังหวัดหนองบัวลำภู

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Ytot
X1	.533**	.661**	.608**	.560**	.641**
X2	.578**	.633**	.674**	.627**	.683**
X3	.682**	.754**	.753**	.684**	.780**
Xtot	.660**	.749**	.747**	.687**	.772**

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้นำไปสู่การอภิปรายผล ดังนี้

1.1 ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตจังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ดังนี้ ด้านสมรรถนะด้านความรู้ ด้านสมรรถนะด้านเจตคติ และ ด้านสมรรถนะด้านทักษะ ตามลำดับ

เนื่องจากพัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้สร้างความท้าทายแก่ผู้บริหารเป็นอย่างมาก เทคโนโลยีสารสนเทศสร้างผลกระทบในเชิงลึกลงต่อวัฒนธรรมความคิด และรูปแบบในการแก้ปัญหาของบุคคล ซึ่งผู้บริหารในอนาคตต้องมีความรู้ ทักษะและมีเจตคติที่ดี สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์แก่องค์กร ผู้บริหารต้องตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร เช่น ผู้บริหารอธิบายและนำเสนอระบบการติดต่อสื่อสาร และรับส่งข้อมูลต่างๆ ผ่านระบบติดตั้งสื่อสารและการรับส่งข้อมูลต่างๆผ่านระบบ Social Network เช่น

Facebook MSN Whatsapp ฯลฯ ได้ครบถ้วนสมบูรณ์ ทุกฟังก์ชันการทำงาน โดย ผู้บริหารสามารถสืบค้น ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตด้วยโปรแกรมช่วยในการสืบค้น เช่น Google Yahoo Sanook ฯลฯ ด้วยความชำนาญ ผู้บริหารดำเนินการให้ใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศไปในทิศทางที่ถูกต้อง ไม่ขัดต่อศีลธรรมและ พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ ผลการศึกษาสมรรถนะการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหาร สถานศึกษาของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ของสุรศักดิ์ เวียนรอบ (2557) โดยใช้กรอบแนวคิดตามมาตรฐานวิชาชีพทางการ ศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา 3 สมรรถนะ ได้แก่

1) สามารถใช้และบริหารเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงานได้อย่าง เหมาะสม

2) สามารถประเมินการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการ

3) สามารถส่งเสริม สนับสนุนการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐาน สากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ในภาพรวมมีการปฏิบัติโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยความสามารถส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดสอดคล้องกับ ผลการวิจัยครั้งนี้ คือสมรรถนะด้านความรู้ ของสมรรถนะ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่จังหวัดหนองบัวลำภู และรองลงมาคือ ความสามารถในการใช้และบริหาร เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงาน ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ความสามารถประเมินการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด แต่สำหรับผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า สมรรถนะด้านทักษะ และสมรรถนะด้านเจตคติ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา

สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่จังหวัดหนองบัวลำภู แม้จะมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน แต่ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่จังหวัดหนองบัวลำภู มีค่าเฉลี่ยสมรรถนะด้านเจตคติ สูงกว่า สมรรถนะด้าน ทักษะ

เนื่องจากที่ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็ว ผู้บริหารส่วนใหญ่ หรือแม้แต่ตัวบุคลากรครู ในปัจจุบัน ยังไม่สามารถพัฒนา ทักษะให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตาม ต่างล้วนตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ ดีว่า มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาและการพัฒนา ประเทศด้วยกลไกทางการศึกษา ดังนั้นผู้บริหารหรือตัว บุคลากรครู จึงควรมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านต่างๆ เช่น ผู้บริหาร สามารถติดตั้งระบบปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ได้ หรือ ผู้บริหารมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันระบบไวรัส จากคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารระบบ สารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตจังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านการนำไปใช้ ด้านการประมวลผล และด้านผลผลิต สารสนเทศ ตามลำดับ

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การบริหารงาน ของโรงเรียนในปัจจุบัน ไม่อาจปฏิเสธเรื่องความสำคัญ ของเทคโนโลยีสารสนเทศได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากโลกปัจจุบัน ที่มีการแข่งขันกันค่อนข้างสูงงานตามภาระหน้าที่ของ ผู้บริหาร มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลและสารสนเทศ ทุกเวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ ครุภัณฑ์ และด้านการจัดการ ซึ่งต้องกระทำอย่างรอบคอบ เพื่อการใช้ทรัพยากร ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดผลทางด้านประสิทธิภาพสูงสุด โดยเฉพาะในปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่ง จำเป็นสูงสุดของผู้บริหารทุกระดับ จึงจำเป็นที่ผู้บริหาร ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้น ผู้บริหารจำเป็น

อย่างยิ่งที่ต้องมีการบริหารระบบสารสนเทศ ทั้งนี้เพื่อใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาพัฒนางานด้านการบริหารให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีความสะดวก รวดเร็ว และทันต่อสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของโลก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุมา สมฤทธิ์ (2553) ได้ศึกษาสมรรถนะในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการปฏิบัติงานกับขนาดโรงเรียนต่อสมรรถนะในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา และเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดโรงเรียน ผลการศึกษา พบว่า สมรรถนะในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการปฏิบัติงานกับขนาดโรงเรียนต่อสมรรถนะในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 และพบว่าผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่มีสมรรถนะในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสูงกว่าผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารไม่สามารถหลีกเลี่ยงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในระบบการบริหาร ยิ่งสถานศึกษาในความรับผิดชอบมีขนาดใหญ่มากขึ้นเพียงใด ผู้บริหารจำเป็นต้องมีการบริหารระบบสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในทุกขั้นตอนกระบวนการของการบริหารสถานศึกษาในปัจจุบัน

1.3 ผลจากการวิจัยพบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู และการบริหารระบบ

สารสนเทศ ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์กันในทางบวก หรือมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู มีความสัมพันธ์กันทางบวกสูงทุกคู่กับการบริหารระบบสารสนเทศ ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู โดยคู่ของตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์มากที่สุด คือ สมรรถนะด้านเจตคติ มีความสัมพันธ์กับการบริหารระบบสารสนเทศโดยรวมมากที่สุด รองลงมา คือ สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านเจตคติกับการบริหารระบบสารสนเทศด้านการประมวลผล ส่วนคู่ของตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ สมรรถนะด้านความรู้กับการบริหารระบบสารสนเทศด้านปัจจัยนำเข้า ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ โชคชัย จาดเมือง (2555) ได้เพื่อศึกษาสมรรถนะการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารโรงเรียนในโครงการโรงเรียนดีประจำตำบล ในเขตอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร โดยใช้ กรอบแนวคิดตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา 3 สมรรถนะ คือ

- 1) ความสามารถใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม
- 2) ความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการ
- 3) ความสามารถส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า 1) ความสามารถใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมาก 2) ความสามารถ

ประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการ พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมาก 3) ความสามารถส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง โดยสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของสมรรถนะในปัจจุบันและคาดหวัง สมรรถนะทั้ง 3 ด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จะเห็นว่า แม้ผู้บริหารจะมีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระดับปานกลาง แต่มีความคาดหวังมาก นั้นแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญในการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เพิ่มประสิทธิภาพของสถานศึกษา หรือโรงเรียน นอกจากนี้ผลการวิจัยได้สอดคล้องกับสุรพล สาสอน (2556) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 จำแนกตามสถานภาพและขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 445 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน 125 คน และครูผู้สอนจำนวน 320 คน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า สมรรถนะการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนจำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันทุกด้าน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันทุกด้าน ดังที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าระบบสารสนเทศมีความสำคัญในการบริหารจัดการภายในองค์กร เพราะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน สิ่งแวดล้อมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและมีการแข่งขันทางธุรกิจสูงองค์กรที่มีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและเข้าถึงข้อมูลได้เร็วเท่านั้นถึงจะอยู่รอดได้ในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารระบบสารสนเทศ ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตจังหวัดหนองบัวลำภู ได้ค้นพบข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านสมรรถนะเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ผู้บริหารอธิบายและนำเสนอการป้องกันระบบไวรัสจากคอมพิวเตอร์ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ควรส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้บริหาร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เปิดโอกาสให้ผู้บริหารมีโอกาสในการพัฒนาตนเอง เพื่อ สนับสนุนให้บุคลากรครูสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษาและงานวิจัย เพื่อเผยแพร่แก่ผู้สนใจในการนำผลงานไปพัฒนางานด้านการบริหาร

1.2 ด้านการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า คือ ผู้บริหารจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการสารสนเทศ เพื่อการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้บริการสารสนเทศ เฉพาะผู้ใช้ และด้านการนำไปใช้ คือ ผู้บริหารมีสารสนเทศที่สร้างความสนใจให้ผู้ใช้และผู้ที่เกี่ยวข้อง ต้องการนำไปใช้ในงานของตน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น ผู้ควรมีการจัดสารสนเทศเพื่อการบริหาร โดยมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การเตรียมการ การจัดเก็บ การประมวลผล การวิเคราะห์ การปรับแก้และการนำไปใช้ ผู้บริหารควรสนับสนุนอุปกรณ์เพื่อการบริหารสารสนเทศ ส่งเสริมให้มีวัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย ได้มาตรฐานและเพียงพอ จัดให้มีซอฟต์แวร์ที่ตรงตามความต้องการแก่บุคลากรและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานบริหารสารสนเทศ

1.3 ความสัมพันธ์ของสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารระบบสารสนเทศ ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า คู่ของตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือ สมรรถนะด้านเจตคติ มีความสัมพันธ์กับการบริหารระบบสารสนเทศโดยรวมสูงสุด รองลงมา คือ สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านเจตคติและการบริหารระบบสารสนเทศด้านการประมวลผล ส่วนคู่ของตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ สมรรถนะด้านความรู้กับการบริหารสารสนเทศด้านปัจจัยนำเข้า ดังนั้น หากต้องการให้เกิดการระบบบริหารสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ควรส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดเจตคติที่ดี โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ควรมีการจัดโครงการ สัมมนา เพื่อพัฒนา ส่งเสริม ด้านความรู้ ทักษะ เกี่ยวกับเทคโนโลยีแก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูเพื่อให้เกิดความชำนาญ ประโยชน์แก่วิชาชีพสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์แก่องค์กร

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา

2.2 ควรมีการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหาร สำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู

2.3 ควรมีการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับเจตคติของผู้บริหารกับการบริหารระบบสารสนเทศ เพราะการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า สมรรถนะด้านเจตคติมีความสัมพันธ์กับการบริหารระบบสารสนเทศโดยรวมสูงสุด ถ้าหากมีการวิจัยด้านนี้อาจจะทำให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารศึกษาในสถานศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2554).

กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและ
สื่อสารระยะพ.ศ. 2554-2563 ของประเทศ
ไทย ICT2020. กรุงเทพฯ: สหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.

เขมนิจ ปรีเปรม. (2554). สมรรถนะด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศกับการบริหารระบบสารสนเทศ
ของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครปฐมเขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการ
ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

โชคชัย จาคเมือง. (2555). การศึกษาสมรรถนะการ
บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารของ
ผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบลในเขตอำเภอ
โพทะเล จังหวัดพิจิตร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ขวลิต เกิดทิพย์. (2550). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำ
ทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับผู้บริหาร
โรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาภาคใต้.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

ยีน ภู่วรรณ. (2555). รองอธิการบดีฝ่ายเทคโนโลยี
สารสนเทศ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
ผู้ให้สัมภาษณ์. สุรียา หมดทั้ง. ผู้สัมภาษณ์.
ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2550). ประกาศ
กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและ
มาตรฐานการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสารเพื่อการศึกษา. ลงวันที่ 1 พฤษภาคม
2550.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553).

แนวทางการดำเนินงานโรงเรียนมาตรฐาน
สากล. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). นโยบาย

ด้านการศึกษาของนายกรัฐมนตรี (พลเอก
ประยุทธ์ จันทร์โอชา). กรุงเทพฯ: 21 เซนจูรี
จำกัด.

สำนักบริหารงานมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2555).

แนวทางการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน
มาตรฐานสากล ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ:
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุรพล สาสอน. (2556). สมรรถนะการบริหารจัดการ
เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
และวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครพนม.

สุรศักดิ์ เวียนรอบ. (2557). การศึกษาสมรรถนะการ
บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ
ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนมาตรฐานสากล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แสงวี สุรัมย์. (2549). การศึกษาสมรรถนะการ

บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภรณ์ สุขสวัสดิ์. (2552). กระบวนการจัดการหลักสูตร
สถานศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลหนองคาย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย
เขต1. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น, 4(2), 159-166.

อรอุมา สมฤทธิ์. (2553). สมรรถนะในการบริหาร
จัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนครพนม.

Cohen, J. (1988). Statistical Power Analysis for
the Behavioral Sciences, 2nd Edition.
Hillsdale, N. J.: Lawrence Erlbaum.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970).
Sample Size for Research Activities.
Educational and Psychological
Measurement, 30(3). 607-610.